

De beginjaren: Hemel op Aarde

Nu beginnen we.

En, inderdaad, nogmaals, een groet aan jullie, geliefde en heilige vrienden. Het is werkelijk zo dat alles wat zich in jouw dimensie afspeelt niet onbekend of onbeschikbaar voor ons is. Want waar wij vertoeven, en wij zijn met velen, zijn wij in een staat van bewustzijn waarin de transmutatie van energieën in het driedimensionale rijk volledig door ons kan worden waargenomen. Ja, dit betekent dat er op geen enkel moment werkelijk sprake is van privacy – als je met privacy geheimhouding en het ontwijken van relaties bedoelt. Dit betekent dat je, terwijl je de fysieke aardse ervaring voor jezelf oproept, *op elk moment*, of je er nu voor kiest het te erkennen of niet, in relatie bent met de hele Schepping. En de kwaliteit van die relatie weerspiegelt de staat van bewustzijn waarin je verkiest te vertoeven.

Het is daarom altijd verstandig om helder en eerlijk te kijken naar de aard van je ervaring van moment tot moment. Waarvan ben je je *nu* werkelijk bewust? Welke gedachten laat je door je denkkeest stromen? Welke gevoelens roepen die gedachten op in het energieveld dat jij je lichaam noemt?

Waarom is dit belangrijk? Om te komen tot waar ik ben, is een volledige overstijging van het fysieke domein of de fysieke ervaring nodig – geen vlucht *eruit*, want transcendentie berust niet op ontsnapping. Transcendentie kan *alleen op omarming* worden gebaseerd. Want hoe kun je overstijgen wat je weigert te erkennen als een deel van je ervaring? Daarom zullen het hart en de geest met de bereidheid om elk moment van de ervaring te benutten, in welk domein of welke dimensie dan ook, inderdaad daar geraken waar ik ben, dat wil zeggen: tot het eindpunt van wat je evolutie zou kunnen noemen, waarin al het zoeken is geëindigd, waarin de behoefte aan ervaring voorbij is, waarin er niet één vraag is, en niet één twijfel.

Stel je een staat voor waarin je zo volmaakt ontwaakt bent dat je niet eens *denkt* aan de wens om een fysieke vorm te hebben waarmee je een beperkte ervarings sfeer kunt bereiken. Een staat van zijn waarin je, door eenvoudig de aandacht van je bewustzijn te richten, in een oogwenk kunt vertoeven waar je maar wilt: zelfs nog sneller dan dat. Dat je, door simpelweg je bewustzijn erop te richten, in elk tijdsbestek binnen de fysieke dimensie kunt vertoeven: om te observeren, om ermee in wisselwerking te treden, om er je wijsheid te brengen. Om je bewustzijn naar een dimensie en een tijdsbestek te sturen dat ver verwijderd lijkt van waar je nu op aarde bent, en dat alles in een oogwenk.

Deze dingen zijn mogelijk voor jou. Ze werden in je geplaatst op het moment van je schepping. En als je het zou willen ontvangen, heb je de staat waarin ik ben *al ervaren*, en er is een deel van je dat die staat nooit verlaten heeft. Wat is er dan gebeurd? Want kijk goed naar wat je ervaring op *dit moment* is. Waar bevindt je je, zittend of staand? Wat is de sfeer in je omgeving: is het rumoerig, is het chaotisch? Heb je een paar kaarsen aangestoken en wierook gebrand, heb je wat favoriete muziek aangezet zodat je een fysiologische verandering in je lichaam kunt oproepen die je een staat van vrede zult noemen? – alsof vrede afhankelijk is van het lichaam. Voor ieder van jullie, waar je ook bent op *dit moment*: stop. Observeer de dingen om je heen, en de dingen in je. Want er is een zeer directe correlatie tussen die twee. Want wat je om je heen ziet, drukt een kwaliteit van energie uit,

een vorm van ervaring, die voortkomt uit de kwaliteit van de gedachte die je bereid bent te koesteren en *toe te laten* in het veld van je energie, in je domein. En vanuit deze keuze kijk je uit op een wereld die je zelf hebt gekozen te creëren.

Ik heb ervoor gekozen om naar jullie te kijken en te erkennen dat jullie mijn broeders en zusters zijn. Ik heb ervoor gekozen om te leren kijken en *alleen* het Licht van Christus in jullie te zien. Dat Licht – dat stralend voorbij alle beperkingen straalt – dat is het Licht tot wie ik spreek, het Licht tot wie ik kom, het Licht waarmee ik mij verenig, niet alleen op deze manier van communiceren, maar ook via jullie dromen en in de ruimte tussen de gedachten die je verkiest te denken.

Als dit zo is, moet dat betekenen dat wat je zoekt al in je is. En dat misschien de weg van transcendentie niet bestaat uit *inspanning of streven*, maar uit *verwondering*. Misschien berust het op kijken naar alles wat je ziet en het feit accepteren dat je geen idee hebt wat het is, hoe het ontstaan is, waar het vandaan komt, wat het mogelijk zou kunnen betekenen, of waar het heen gaat. Misschien vereist het pad van ontwaken dat – na al het zoeken en alle pogingen om magische formules te leren om verlichting te bereiken – het werkelijk berust op de erkenning van een staat van nederigheid waarin je eindelijk erkent dat je nergens bent gekomen en geen vooruitgang hebt geboekt. O ja, je hebt een groot aantal ervaringen opgeroepen, hoog en laag, en toch is niet één ervan voldoende geweest om je te helpen je gewone of alledaagse, of constante staat van zijn te overstijgen. Hoe goed het vrijen ook is, hoe lekker het eten ook is, hoe heerlijk de bewustzijnstoestanden in meditatie ook zijn, toch kom je weer terug in zijnstoestanden die je pijnlijk vertrouwd zijn.

Wat is dan de sleutel? Die zit hem alleen hierin: bij het eind beginnen. Om eerst te erkennen,

Ik ben in werkelijkheid nooit veranderd. In werkelijkheid ben ik zoals God mij geschapen heeft. In werkelijkheid heb ik alle ervaring al geproefd en is er niets nieuws onder de Hemel van mijn bewustzijn. Ik ben volmaakt en heel, nu.

Uit die keuze vloeit dan voort dat je kunt beginnen te aanvaarden dat, ongeacht wat je denkt te zien en wat je denkt te ervaren, er een diepte van wijsheid in je is die, zo je wilt, verlichting kan brengen vanuit het hogere zelf, vanuit de ziel, omlaag naar de niveaus van de persoonlijkheid, helemaal tot in de cellulaire structuur van het lichaam – als dat je ware verlangen is.

De ware weg naar huis, mijn dierbare, dierbare vrienden, berust op de bereidheid om de waarde te herroepen die je hebt toegekend aan alle percepties die *jij* hebt gecreëerd. Om bereid te zijn met lege handen te staan. Om te kijken naar een object, een persoon, een gebeurtenis, een gevoel, en te beginnen met de gedachte,

Ik ben heel en volmaakt, en ik breng het licht van mijn oneindig bewustzijn om te schijnen op dit mysterieuze verschijnsel dat zich voor mij heeft aangediend.

Of 'in' mij om het lichaam voor jezelf te beschrijven: ook dat bevindt zich in zekere zin aan de buitenkant. En te erkennen dat je Mysterie aanschouwt, en dat je niet op je eigen ideeën kunt vertrouwen om iets te begrijpen. Dat is het begin van wijsheid.

Want als je niet op jezelf kunt vertrouwen, wat moet je dan doen? Je zou kunnen proberen zelfmoord te plegen, maar dat doet alleen maar afstand van een bepaald lichaam; *jij* blijft. Je kunt proberen jezelf af te leiden met de gebruikelijke cultuurverschijnselen. Ook dat werkt niet. Uiteindelijk moet je je *overgeven* aan iets wat in werkelijkheid het allergrootste Mysterie is: de aanwezigheid van de Heilige Geest. Je moet jezelf overgeven – al je ideeën over wat je denkt dat waar is – en vragen dat iets wat je niet eens kunt zien (en, zeker in het begin, niet eens kunt horen), om een mysterieus *wezen* te vragen jou de waarheid van de Werkelijkheid te leren. Het voelt alsof je sterft. En in feite is het de enige ware dood: het opgeven en overgeven van je rechtvaardigingen voor boosheid, je rationalisaties voor oordelen, je *zekerheid* dat wat je *weet* waar is.

De aanvaarding dat wat je 'kennis' hebt genoemd, inderdaad hoogst verdacht is. Want als je gelooft dat je een lichaam bent in ruimte en tijd, en als je naar buiten kijkt en een beperkte wereld ziet, gebruik je dus een beperkt bewustzijn om te besluiten dat *jij* weet wat de hele Schepping is. En een deel kan nooit het geheel bevatten.

Maar paradoxaal genoeg is er dat in jou wat al de heelheid zelf is, de Geest van Christus, en dat wat in jou huist is een volmaakte wijsheid, een volmaakte vrede, een volmaakt weten, dat klaar staat om tot jou te spreken (zo te zeggen), om tot je bewustzijn te spreken, zodat je werkelijk en letterlijk een *beseft hebt dat je de heelheid van de schepping bent*. Ook al lijkt het lichaam nog precies zoals het is, ook al lijken de voorwerpen om je heen te zijn, stel je voor dat je er doorheen kijkt alsof ze doorzichtig zijn en dat je alle verre sferen, en het hele verleden en de hele toekomst, in één oogopslag ziet. En laat toe dat die toestand de normale toestand is waarin je functioneert, zelfs terwijl het lichaam nog een tijdje lijkt te bestaan. Dit alles is mogelijk, en meer, wanneer je eerst gebruik maakt van de *macht* van de keuze die je gegeven is om elk moment van je gewaarzijn te wijden – let op, ik zei je gewaarzijn, niet je ervaring – maar elk moment van je *gewaarzijn* te wijden aan het proces van overgave, van alles wat je dacht te weten en nodig had om aan vast te houden, om toe te laten dat een mysterieus *iets* de genade van verlichting tot je brengt.

Geliefde vrienden, jullie die zich in dit derde dimensionale rijk schijnen te bevinden, dit fysieke rijk van beperking en dualiteit en conflict, en geboorte en dood – en verrassingen? Hm! Wees er zeker van dat je jezelf nooit hebt verrast. Er is nooit een moment geweest dat je iets hebt ervaren dat je niet *doelbewust* hebt besteld en ontvangen. Niets komt per ongeluk.

En natuurlijk ben je vrij om te kiezen hoe je waarneemt wat er tot je komt. En als je die mysterieuze *aanwezigheid* de kans geeft je iets nieuws te leren, kan dat waar je eerst van gruwde nu een glimlach op je gezicht toveren; wat ooit onoverkomelijk leek, kan nu de kleinste stapsteen onder je voeten lijken. Alle macht onder Hemel en Aarde is je gegeven om te creëren zoals je geschapen bent op elk moment, vanuit en binnen volmaakte onbeperkteheid. En hier komt het echte geheim: je doet dit voortdurend, letterlijk en feitelijk. Je verliest nooit de kracht van het oneindige wezen dat je bent; je kunt niet verliezen wat God heeft geschapen, of God zelf zou beperkt zijn. Jij, zoals je nu bent, met elke ademhaling die je uitademt, met elke gedachte die je denkt, met elke handeling die je verricht (zelfs als

je geen lichaam hebt), gebruik je letterlijk en altijd de oneindige kracht van *je wijsheid* om te scheppen. Dat is het enige waar je ooit mee bezig bent geweest.

En zo heb je hemelen en talloze hellen geschapen. En in die hellen hebt je een oneindig aantal schakeringen dan wel tinten of trillingen geschapen. Net zo gemakkelijk kun je evenzovele hemelen scheppen, gezegend met glinsterend, prachtig licht dat de aarde al lange tijd niet meer heeft gezien. Op elk moment van je dag veroorzaakt *niets buiten jou* je gevoelens en je waarnemingen. Betekent dit dat als je een andere ziel, een ander menselijk wezen ervaart, dat zij zelf niet bepaalde energiefrequenties dragen die jij kunt waarnemen? Natuurlijk niet. Maar het bespeuren van energie uit het veld van een andere denkkeest *veroorzaakt* niet dat je hen op een bepaalde manier waarneemt. Jij zult ze dus waarnemen zoals jij *verkiest* ze waar te nemen, ongeacht hun naam, ongeacht wat ze doen. Jij bent vrij om te zien dat jouw macht om je waarnemingen te kiezen een macht is die al het mogelijke wat jouw wereld op je kan richten, overmeestert en transmuteert.

Ik hoop dat dit begint door te dringen, want het is een uiterst belangrijke boodschap. Ik wil dat je echt elke dag wat tijd besteedt aan de meest eenvoudige bewegingen. Misschien sluit je gewoon je vuist en open je hem weer. Je zou je voeten op de aarde kunnen voelen terwijl je vooruit loopt in een richting die je zelf kiest (en alle richtingen zijn je eigen keuzes). Wat je ook kiest om je aandacht op te vestigen, merk met volmaakte verwondering en ontzag op dat *je er letterlijk* voor kiest om de ervaring die je hebt te creëren. Omdat dit waar is, is de Hemel op Aarde in feite niet verder van je ervaring verwijderd dan de reikwijdte van de gedachten die je bereid bent te denken. *De Hemel op Aarde is niet verder van jou verwijderd dan de reikwijdte van de gedachten die je bereid bent te denken.* De Hemel op Aarde staat niet los van waar jij bent.

Ben je dan bereid om samen met mij de gedachte aan een genezen planeet en een verlichte mensheid aan te durven? Ben je bereid om jezelf toe te staan – niet om rond te rennen met posters in je hand en reclameborden te plaatsen langs wat jullie je snelwegen (highways) noemen (wij zouden ze zien als lage wegen... hmm) – ben je bereid om jezelf toe te staan je elke dag te ontspannen en simpelweg de *realiteit* van de Hemel op Aarde te voelen, en te weten dat het al zover is? En in de tijd lijkt het tijd te vergen om dat te laten gebeuren. Dat is uiteindelijk waar tijd over gaat: proces. In werkelijkheid, als je de gedachte hebt, *is het gebeurd*. En kun je het in waarheid erkennen. Want wat de Zoon van God beslist is – ongeacht de geestestoestand waarin je het beslist – wat je *op dat moment zegt*, of je het nu hardop uitsprekt, of de gedachte alleen maar denkt, jij hebt die werkelijkheid letterlijk geschapen. [Knijpt met zijn vingers] Zo snel, in een oogwenk.

Dit lijkt waanzin in jouw wereld, omdat jouw wereld krankzinnig is. Het is de complete omkering van het Christusbewustzijn. De wereld vertegenwoordigt het compleet *tegenovergestelde* van de Hemel. Het is ondersteboven en binnenstebuiten. Dus wanneer ik je zeg: als je de gedachte van Hemel en Aarde denkt, heb je dat verordonneerd en is het zo, nu, en ben je volledig vrij om ongelimiteerde schittering, volmaakte vrede, volmaakte vreugde te ervaren, exact waar je bent – nu! De wereld zal zeggen: dat is onzin. En dit is het thema van de discussie vandaag, om je te laten begrijpen dat dit het punt is waarop je een nieuwe keuze *moet gaan* maken, om te leren denken met de Geest van Christus mee in plaats van ertegenin. Door ervoor te kiezen mee te denken, word je het, en als je het wordt,

doe je een ontdekking: een ontdekking van wat altijd al zo geweest is en nooit wordt veranderd. Jij bent, en blijft inderdaad voor altijd, zoals je geschapen bent om te zijn. Jij bent de schepper van alle werelden. En nooit, nooit, ooit, ooit verlies je, of ben je in een toestand van verlies van je macht om te scheppen, exact zoals God je heeft voortgebracht. Zo machtig ben je, juist daar waar je bent.

En er zijn sommigen onder jullie, zelfs nu ze naar deze woorden luisteren, die denken:

Nou, dat kan waar zijn voor iemand anders die een beetje krachtiger is, maar zie je, mijn situatie is zus-en-zo. Ik heb maar vijf dollar op zak.

Kijk naar die vijf dollar met *verwondering*. Waar komen die in vredesnaam vandaan? Ze kwamen bij jou en in jouw portemonnee omdat jij hebt besloten ze daar in te stoppen. En je kunt er net zo gemakkelijk een miljoen van je gouden munten in stoppen, als dat is wat je wilt ervaren. Niets anders dan je eigen gedachte breidt je uit of beperkt je. Niemand kan *voor jou* creëren. Niemand kan je de antwoorden brengen die je zoekt – jij bent het antwoord dat je zoekt. Je hebt jezelf alleen maar aangeleerd om te geloven dat je minder bent dan je bent. Je hebt jezelf getraind om te geloven dat precies op dit moment, nu je met je vinger over je wang wilt krabben, of je het geluid van een blaffende hond buiten je raam hoort, of je de flits van zonlicht ziet die achter de bergen in het westen begint te verdwijnen – trouwens voor sommigen van jullie, als je toevallig naar buiten kijkt en de lichtstreep ziet opkomen aan de oostelijke hemel, sommigen van jullie zullen hier vroeg in de ochtend naar luisteren – dat je maar een gewoon mens bent die het allemaal probeert uit te zoeken, *stop dan waar je bent*. Kijk naar wat je ziet en zie het echt. Je weet van niets wat het is. Het is *Mysterie*, en toch heb je het in de vorm gebracht, ook al is het niet meer dan de tafel vlak voor je.

Hoe kan het dat je een fysiek lichaam meemaakt in een stad in het Amerika, in de twintigste eeuw? Hoe kunnen deze dingen bestaan? Wat heeft ze tot stand gebracht? Jij hebt de oneindige kracht van de schepping, precies waar je nu zit, en hebt ervoor gekozen eruit te zien als een gewoon mens. Dezelfde creativiteit die de zon en de maan en de sterren laat bewegen, dezelfde creativiteit die wat jullie wetenschappers de 'oerknal' zouden noemen, heeft alle vormen van schepping voortgebracht. De oerknal was overigens niets meer dan een aha! in jouw Heilige Geest toen je een nieuwe gedachte uitvond waar nog nooit eerder aan was gedacht: iets dat fysieke materie wordt genoemd, een verdichting van licht.

Als je werkelijk kunt beginnen te begrijpen, wanneer je je hand rond je kopje thee of je koffie legt, zoals die dingen worden genoemd, wanneer je je tanden poetst, wanneer je ziet hoe de borstkas rijst als je inademt, als je werkelijk met ontzag en met onschuld naar deze dingen kunt kijken, kun je het mysterie van het Leven zelf aanschouwen. En kun je gaan inzien dat *jij* voortdurend, van moment tot moment, wereld na wereld na wereld manifesteert. Je kiest waar je wilt zijn en hoe je wilt zijn. *Jij* bent degene die door de Heilige Geest van God is uitgezonden om de vertegenwoordiger te zijn van de zich eeuwig uitbreidende Schepping.

Ik wil ook zeggen – en dit zal voor velen van jullie toch nog heel radicaal lijken – dat je volmaakt, compleet vrij bent om te creëren wat je maar wilt. Je bent op dit moment helemaal vrij om alles wat je hebt te verkopen, je kruis op te nemen en mij te volgen.

Sommigen zouden zeggen dat dat betekent dat je een nogal bizarre radicaal moet worden. Hmm. Ik voelde me waanzinnig de eerste keer dat ik de gedachte, 'Ik en mijn Vader zijn Eén', durfde te denken, gewoon om het uit te proberen. Het veroorzaakte een tintelende sensatie van de kruin van het hoofd naar beneden door het lichaam. Het was een sensatie die ik nog niet had ervaren, maar ik vond het prettig. En ik besloot mezelf de volgende vraag te stellen: Wat zou er gebeuren als ik me met die gedachte zou bezighouden totdat ze elke andere gedachte die in mijn denkkeest leek rond te wervelen, uitsloot? Wat zou er dan gebeuren?

Want zie je, velen van jullie vragen zich af: waarom lijkt ik niet te kunnen manifesteren wat ik wil manifesteren? Dat komt omdat je er tegenstrijdige gedachten op nahoudt. En waar conflict is, is stagnatie. Heb daarom één intentie, breng je bewustzijn naar één punt zodat de gedachte die je werkelijk wenst te manifesteren de enige gedachte is die je met realiteit bezielt. Wanneer je het vermogen meester bent geworden om de geest te disciplineren, zul je ontdekken dat je met één gedachte een heel universum kunt scheppen. Je zult ontdekken dat je letterlijk een gouden munt kunt creëren in de palm van je hand, louter door eraan te denken. En als dit waar is, en ik verzeker je dat het waar is, zul je wonderen verrichten. En zie, misschien durf je de gedachte van de Hemel op Aarde te denken en heel je intentie op die ene gedachte te richten totdat het je enige realiteit is en niets anders er toe doet, niets anders waarde heeft, en niets anders voor jou kan bestaan. En als de rest van de wereld denkt dat je gek bent, wat dan nog? Ook dat is maar een gedachte. Je kunt de Hemel in één oogwenk naar de Aarde brengen. Het zal gebeuren dat de Hemel op Aarde het geval is, en als hij gevestigd is, zal het lijken alsof hij moeiteloos in een oogwenk is ontstaan.

Hoezo? Omdat er genoeg van jullie ervoor gekozen hebben om die gedachte, en alleen die gedachte, energie te geven. Je zult die gedachte leven, je zult die gedachte drinken, je zult die gedachte dromen, je zult die gedachte uitbreiden, je zult die gedachte voelen en beleven, met uitsluiting van alles wat ermee in strijd zou kunnen zijn of ermee in tegenspraak zou kunnen zijn; en dan zul je de *belichaming* van de Hemel op Aarde zijn. En de tijd zal komen, op termijn, dat plotseling de hele mensheid het begrijpt, in één flits. En op dat moment zal wat men de vervuiling van het water en de lucht noemt, verdwijnen alsof het er nooit geweest is. Dat wat rassenstrijd wordt genoemd, zal verdwijnen alsof het er nooit geweest is. Alles wat conflict vertegenwoordigt zal van de aardbodem verdwijnen. En waardoor? Omdat de Heilige Zoon van God, die zich manifesteert als de familie der mensheid in voldoende mate een momentum zal hebben bereikt dat de stabilisatie van één en slechts één gedachte tot stand brengt: de Hemel op Aarde. Zó snel, zonder met de ogen te knippen, zonder een hand uit te steken. Dat is waar jullie naar toe worstelen als collectief bewustzijn.

Jullie beginnen te ontdekken, via je wetenschappers, dat je letterlijk een virtuele realiteit kunt creëren. En ra ra? Dat is wat jullie toch al steeds aan het doen zijn. Virtuele realiteit manifesteren in deze fysieke derde dimensie, dus vrij dicht bij wat er echt gebeurt. Hmm. Denk daar eens over na. Zolang als de mensheid op aarde is geweest – en er zijn vele generaties en vele beschavingen geweest, grote beschavingen die zijn opgekomen en ten onder gegaan en weggespoeld, waar jullie wetenschappers en archeologen niets van weten en zelfs niet kunnen geloven dat ze ooit hebben kunnen bestaan; culturen zo ver voorbij de cultuur waarin je nu leeft dat de jouwe archaisch en primitief lijkt – en toch, zolang zijn ze allemaal een aspect van virtuele werkelijkheid. De Hemel op Aarde zal de laatste gelukkige

droom zijn die zich in de fysieke dimensie kan manifesteren, en die aan alle bewustzijnszintuigen de waarheid van het bewustzijn zelf weerspiegelt. De Hemel op Aarde zal slechts een ogenblik duren. En dan zal zelfs deze fysieke dimensie als een gedachte zijn die nooit is gedroomd, wanneer de Heilige Zoon van God terugkeert om zijn rechtmatige plaats aan de rechterhand van God in te nemen – en dat betekent alleen maar de juist gerichte denkgeest, die alleen creëert wat onbegrensd en zonder conflict is, alleen dat wat de grootsheid van Zijn schittering weerspiegelt en reflecteert.

En nu komt de paradox: je kunt niet wachten tot het gebeurt, want jij bent degene door wie het gebeurt, en toch kun je het niet tot stand brengen. Je kunt alleen toelaten dat dat mysterieuze iets het voor jou en door jou tot stand brengt. Ik heb eens gezegd dat het belangrijk is om weer te worden als een klein kind. En nu komen we tot een duidelijke, diepere, meer actuele en betekenisvolle interpretatie van die les. Want een klein kind geeft de behoefte op om de maker en de doener te zijn. Het kind heeft alleen de gedachte. Het wordt 's morgens wakker en zegt: 'Ha, ik heb honger, ik wil eten.' En, voilà, de moeder verschijnt aan de deur en zegt: 'Oh, mijn kleintje, heb je honger? Zal ik je te eten geven?' En het kind zegt: 'Natuurlijk, waarom denk je dat ik geroepen heb?' Hm. Schepping. Het kind *onderwerpt* zich aan iets buiten zichzelf om de verwezenlijking van de gedachte te bewerkstelligen.

Klinkt dat logisch voor je? Kun jij het onschuldige kind worden dat de ongelooflijke droom durft te dromen, de droom van de Hemel op Aarde? Voor de mensheid lijkt het belachelijk. Ben je bereid om licht in je bewustzijn binnen te laten sijpelen door een barst in de muur, het fort dat je hebt gebouwd tegen het Koninkrijk der Hemelen, de gedachte:

Ik en mijn Vader zijn Eén. Ik ben de vleesgeworden Christus. Wat dacht je daarvan!

Hier, met mijn Nikes en mijn Levi's en mijn (hoe noem je dit met de...) New York Yankees baseballpet op je hoofd. Je bent de incarnatie van Christus die zich voordoeft als mens om een relatie te hebben met een heleboel slapende geesten. Durf je dan ook het buitensporige en onwaarschijnlijke te denken? Durf je te overwegen, en met verwondering toe te laten, dat er een mysterieus fenomeen is dat je hoogste creatieve gedachten kan voortbrengen wanneer die gedachten in overeenstemming zijn met de manier waarop God denkt. En God denkt alleen in termen van moeiteloosheid, vreugde, grenzeloosheid, expansie – en Liefde. Liefde. Liefde!

Weet je wat jouw poging om de maker en schepper van jouw wereld te zijn heeft gedwarsboomd? Angst. En angst is het tegenovergestelde van Liefde. *Liefde* is de essentiële energie van de geest van God. Maar hoe vaak heb jij niet gebeden om een nieuwe baan of een nieuwe carrière, een nieuwe relatie of een nieuwe wasmachine en droger, uit *angst* om die dingen niet te hebben? Uit overlevingsangst, wat al een waanzinnige gedachte is: wat zou je kunnen overleven? Je bent het eeuwige leven, en dat zal je nooit worden ontnomen. Je probeert je bestaan bij elkaar te houden met je pogingen om de maker en de doener te zijn, omdat je *bang bent* om ze los te laten. En toch is het in feite niets meer dan de angst van een kind loslaten voor een onzichtbaar monster onder het bed. Maar als je ervoor kiest om vanuit liefdevolle gedachten te creëren, kan het universum, dat onzichtbare verschijnsel dat ik de Heilige Geest noem, beginnen om zich te vermengen met de energie van je

bewustzijn en beginnen om verschijningsvormen voort te brengen die de trillingskwaliteit van Liefde weerspiegelen. En Liefde is wat *geneest*. Liefde *vergeeft*. Liefde is wat de ruimte creëert voor de geest en het hart om opnieuw te kiezen. Want zie je, dat is de energie waarmee God je met elke ademtocht voedt, en de ruimte voor Zijn schepping scheidt om opnieuw te creëren.

Liefde. Wat zou het voor jou betekenen om iedere dag opnieuw jezelf eerlijk af te vragen:

Is wat ik doe, wat ik denk, is dat geworteld in mijn verlangen om alleen Liefde uit te dragen en te onderwijzen?

Velen van jullie zullen behoorlijk schrikken om te ontdekken dat achtennegentig procent van wat je doet helemaal niet op liefde is gebaseerd, maar op angst. Als dat het geval is, leer dan de angst zelf te omhelzen. Stel het de vraag:

Waar kom je vandaan? Waar ben ik echt bang voor? Kan ik dat gevoel voelen? Kan ik die gedachte omarmen? Kan ik het hele idee omarmen, de beleving, die er de oorzaak van is dat ik keuzes maak vanuit de wens om te overleven, vanuit de wens om een ander te controleren, vanuit de wens om mezelf te bewijzen dat ik onbegrensde onwaardig ben?

Liefde. Alleen vanuit het fundament van Liefde denken is terugkeren naar je rechtmatige plaats, waar de Schepping door jou als voertuig van manifestatie heen stroomt. Toch is wat door je heen stroomt niet langer van jou. Jij bent de genietter, de getuige van het grote Mysterie. Jij bent vrij. Jij bent wakker. Je bent in vrede. Je bent thuis. Jij bent Christus.

Stel je een leven voor waarin al je scheppingen volledig liefdevol zijn. Dat is hetzelfde als de Hemel op Aarde.

Dus zie je, er is nooit één enkel ding geweest dat je bang heeft *gemaakt*. Angst kan alleen ontstaan als een gekozen schepping vanuit de oneindige en almachtige Denkgeest die jij bent. Als je achter je denkgeest zou kunnen kijken op elk moment dat gebeurtenissen of wat dan ook zich lijken te voltrekken en je begint je angstig te voelen, en je begint te reageren vanuit die angst, als je één stap achter het toneel zou kunnen zetten, zou je ontdekken dat je zegt:

Vanuit de diepte van de Christus die ik ben, kies ik nu voor de schepping van een angstige wereld en de ervaring van angst en alles wat daarbij hoort – en ik stap nu in die schepping!

En daar heb je het dan. De ervaring die je hebt en die de oorzaak lijkt te zijn van je conflict. Hm. Dat haalt de excuses nogal weg. En het neemt schuld weg. Want zelfs je meest beangstigende scheppingen kunnen omarmd worden met volmaakte onschuld. Waarom? Luister goed: alles wat je ziet in het rijk van begin en einde is een illusie. Het is een kortstondige, een tijdelijke, noem het een aanpassing van de creatieve energie die door je heen stroomt. Je hebt het alleen maar even vormgegeven. Maar denk hier eens over na: is er ooit iets geweest dat je hebt trachten te creëren vanuit een niet-liefdevolle ruimte?

Zo zal het thema van deze uitwisseling met je zijn doel bereiken, want het zal een hoeksteen worden waarop we de Hemel op Aarde in *jouw* bewustzijn zullen bouwen. Want als je nu luistert naar deze woorden, die ontstaan zijn uit een vrije en onvoorwaardelijke versmelting van twee geesten – twee geesten die bereid zijn elkaar zo volledig lief te hebben dat niets hun samengaan en hun scheppingen in de weg kan staan – terwijl we voortbouwen op deze fundering, zal je leven veranderen, het kan niet anders. Want als je naar deze woorden luistert, is er al een deel van je dat de oproep heeft gehoord om te ontwaken en de Hemel naar de Aarde te brengen. Om het aan te durven je aan te sluiten bij de meest krankzinnige gedachte die ooit is doorgedrongen tot het kortzichtige en bekrompen bewustzijnsveld dat mensheid heet, wat, zou je bijna kunnen zeggen, niets meer is dan de poging om onbegrensdeheid te weerstaan.

In het ego-bewustzijn is een klein, waanzinnig idee binnengeslopen.

Hoe zou het zijn om de Hemel op Aarde te hebben? Dat is krankzinnig. Ik kan die gedachte niet denken.

De volgende dag:

Hoe zou het zijn als al het water schoon zou zijn en alle kinderen genoeg te eten zouden hebben en er van ze gehouden zou worden?

Jullie allemaal, ieder van jullie die nu naar deze woorden luistert, ieder van jullie is een wezen, een ziel, een entiteit, noem het wat je wilt, een brandpunt van onbeperkt creatief potentieel, een vonk van Goddelijk Licht. Jij bent er één die al heeft toegestaan dat zulke gedachten in je bewustzijn zijn binnengesijpeld. En het eerste wat het doet is dat het een polarisatie in je begint te creëren, want als Licht begint af te dalen in de denkgeest, en dan ook in de persoonlijkheid en het lichaam, is het net alsof je een lichtknop indrukt, en het eerste wat je ziet zijn al die dingen in je bewustzijn die *anders* zijn dan de gedachte aan de Hemel op Aarde. Die anders zijn dan de gedachte dat je de aanwezigheid van Christus bent. Die anders zijn dan de gedachte: 'Ik en mijn Vader zijn Eén.'

En soms lijkt dat geen prettig uitzicht te zijn. En toch is het een zeer noodzakelijk proces als je *wilt* leren om met verwondering en ontzag en onschuld licht te werpen op al je miscreaties. Om je af te vragen hoe zoiets ooit kon ontstaan: een veroordelende gedachte, een angstige gedachte, een gedachte van gebrek, een gedachte aan beperking. Laat dat mysterieuze iets het Licht van de Waarheid schijnen op alles in je innerlijk dat niet in overeenstemming is met de eenvoud van Liefde. Door dat Licht erop te laten schijnen, begint het al op te lossen uit je bewustzijn.

Dit is waarom ik ooit heb gezegd dat het niet nodig is om naar Liefde te zoeken. Het is alleen nodig om te zoeken naar alle manieren waarop jij hebt geblokkeerd dat Liefde je enige werkelijkheid is. *Dat* is je doel, dat is het geschenk van de tijd, dat je vraagt:

Hoe gebruik ik op dit moment de oneindige kracht van mijn wezen om iets te creëren dat minder is dan Liefde, iets dat minder is dan wat ik werkelijk wil?

Deze tape is de eerste in een reeks die met jullie gedeeld zal worden. Via dit hulpmiddel, via deze verbinding, zullen velen van ons, die jullie leraren, vrienden, meesters zouden noemen, komen om jullie te leren hoe bewustzijn werkt en hoe je kunt beginnen de focus van je denkkeest opnieuw te disciplineren, zodat hij wordt als een laser die niet bereid is om iets minder dan Liefde te zien.

Wij willen daarom ook suggereren dat degenen van jullie die naar deze woorden luisteren de tijd nemen om ze een aantal keren opnieuw te beluisteren. Doe dit in een zeer ontspannen gemoedstoestand en probeer niet elk woord te begrijpen, maar laat bepaalde zinnen en woorden op je inwerken. En de woorden die je opvallen, schrijf je op. En begin dan een proces om deze woorden en zinnen consequent elke dag gedurende minstens vijftien of twintig minuten op te schrijven, in een staat van doelloosheid en onschuld. Schrijf de zinnen en woorden op die je hebben geraakt, want wat het emotionele lichaam raakt, begint de ruimte te scheppen voor iets nieuws dat door jou heen geboren kan worden. Wees gerust, je bent niet alleen. Je hebt nooit enige privacy gehad. We zien het allemaal – en het is oké.

We zullen nu enkele ogenblikken pauzeren, want er zullen enkele vragen gesteld worden. Velen van jullie zullen een beetje schrikken als je beseft dat het precies die vragen zijn waar jij ook mee zit. Maak je daar maar geen zorgen over, en nu zullen we even pauzeren om ons af te vragen wat de vraag is.

[Pauze]

We hadden het er net over, nu we hier weer terug zijn, dat wanneer een vraag in je bewustzijn komt, die niet voor niets opkomt. Omdat vragen – luister goed – de basis vormen en inderdaad het antwoord vormgeven, dat zul je ontdekken. Dus, als je het beste antwoord wilt, stel dan de beste vraag. Als je helderheid wilt, wees dan helder in de vragen die je jezelf en het universum stelt.

Een vraag, zodra die opkomt, is een impuls van energie die in je bewustzijn is gekomen, en ze is ontworpen om je te helpen je uit een verkrampte toestand los te maken. Een vraag, zodra die impuls in je bewustzijn, in je denkkeest binnenkomt, gaat nooit meer weg totdat je toelaat dat het antwoord wordt begrepen en in je wezen wordt geïntegreerd. En op dat moment is de oude 'jij' gestorven, en zul je er nooit meer naar terugkeren. Dus, waarom stel je geen vragen zoals:

Hoe kan ik de aanwezigheid van Christus zijn?

Is het mogelijk voor mij om wonderen te verrichten?

Kan ik in elke situatie voor vrede kiezen?

Wees ervan verzekerd dat als je zulke vragen stelt, je letterlijk begint met het bijsturen van hoe je je ervaring creëert, *zodat* je het antwoord ontdekt. Dus, als je verlangt om de Hemel naar de Aarde te brengen, in plaats van naar de wereld te kijken zoals je denkt dat hij is, en zegt:

Oh, mijn God, wat een zware taak heb ik.

Vraag gewoon:

Hmm... Hoe kan de Hemel via mij op dit ogenblik op Aarde komen?

Het antwoord zal niet verborgen blijven.

Dus, hebben jullie vragen?

De vroege jaren. Hemel op aarde vragen 1-4

Vraag 1

Het is de eerste keer dat ik het gevoel van betovering voel waar je mij en ons toe uitnodigt, waar ik dichterbij kom. Ik ervaar doelen en verlangens gewoonlijk als een soort last, maar dit is de eerste keer dat ik voel dat iets dat ik graag wil, iets is dat ik kan benaderen met plezier. En ik weet niet eens precies wat mijn vraag is, maar ik weet dat ik het daar met je over wil hebben.

Antwoord

Luister nu goed naar wat je zojuist hebt gezegd, en overdenk wat er zojuist tegen je is gezegd. Dat had een reden.

Als je inderdaad een helder antwoord voor jezelf wilt krijgen, zorg er dan voor dat je een heldere vraag stelt. Sta jezelf dus toe, geliefde vriend, om je even te ontspannen. Het komt niet uit de geest, het komt in de geest vanuit een ontspannen zijnstoestand, een ontspannen emotioneel lichaam. Begin gewoon in jezelf te zeggen:

Welke vraag zou voor mij duidelijk het antwoord opleveren dat ik zoek?

Dus pauzeren we even, terwijl jij de vraag geboren laat worden.

[Pauze]

Je had hem bijna.

Hoe kan ik de vragen van Liefde onderscheiden van de vragen van angst?

Het is eigenlijk heel eenvoudig. De vragen vanuit de Liefde creëren letterlijk een gevoel van vreugde in het fysieke lichaam. Dat kan subtiel zijn. Een gevoel van opwinding, een gevoel van verwondering, een gevoel van welzijn, een verruiming. Je kunt leren de kwaliteit van dit gevoel te ontwaren in de cellulaire structuur van het lichaam zelf. De vragen vanuit de angst creëren precies het tegenovergestelde: een verlies van levendigheid, een angstig voor gevoel, een verkramping, een kilte, een duisternis. Een heel goede oefening dus, zowel voor jou als voor velen (en gelukkig kan je vraag voor meer dan alleen jezelf dienen) ...

Als je in je meditatie zit en vragen toelaat, als je gedisciplineerd begint te worden in je gewaarszijn over wat er in je denkkeest gebeurt van moment tot moment, als er vragen opkomen in je denkkeest, pauzeer dan en kijk ernaar, en vraag jezelf af:

Is dit een vraag vanuit Liefde of vanuit angst?

En vraag jezelf dan af:

Wat merk ik in mijn wezen in verband met het opkomen van de vraag? Is het een gevoel van plezier en verwondering, een beetje opwinding, een gevoel van ruimte? Of is het een verkramping, een kilte, een voorgevoel, een dissonantie in plaats van een resonantie?

Klinkt dat zinnig voor jou?

Ja, dat is zo.

Het zou heel goed voor je zijn om daarmee te oefenen. Want zie je, alles is een kwestie van trilling. Gedachten zijn een frequentie van energie. Gods gedachten zijn de hoogste vorm van energie, onbelemmerde Liefde die geen obstakels tegenkomt. Liefde is een toestand waarin angst niet aanwezig kan zijn.

Kijk daarom goed en leer nu de kwaliteit van de energie te voelen waarin je verkeert wanneer verschillende vragen in je denkkeest opkomen. Je zult heel, heel duidelijk gaan zien dat de kwaliteiten van energie die draaien om en voortkomen uit vragen die worden geboren door en in de trilling van Liefde, volledig en totaal verschillend zijn van de gevoels- en trillingskwaliteit van de vragen die opkomen in en rond de energie van angst. Ze zijn in feite net zo ver van elkaar verwijderd als het Oosten van het Westen, en hebben letterlijk geen overeenkomsten. Een specifieke kwaliteit die voortkomt uit vragen van Liefde is een gevoel van ontspanning, dus is er geen gevoel van urgentie en ongeduld. Hmm. Gewoon een gedachte om over na te denken, om je over te bezinnen.

Geliefde vriend, omdat je ervoor gekozen hebt de tijd te nemen om de vraag helder te formuleren, kan dat 'onzichtbare iets' nu een veel duidelijker antwoord op je vraag beginnen te geven. En de helderheid van het antwoord is wat je brengt van wie je bent naar wat je wenst te zijn. En natuurlijk, wat je wenst te zijn is wie je werkelijk bent.

Ja.

Inderdaad.

Dank je, Jeshua.

Weet je waarom dit werk plaatsvindt? Omdat ik bereid was mezelf een duidelijke vraag te stellen toen ik een man was die op deze planeet rondliep en de ongelooflijke beperkingen van de fysieke vorm zag, en het aandurfde nieuwe gedachten te denken. Hoe kon ik ooit een manier vinden om te communiceren met alle geesten in alle dimensies van de schepping? Wat zou ik moeten worden? Hoe zou ik moeten veranderen om onbeperkte communicatie te ervaren? Het antwoord was het proces van kruisiging, verrijzenis, hemelvaart, het

Christusbewustzijn. Zo leerde ik het antwoord, omdat het mijn ervaring werd – alles gebaseerd op het verlangen om een antwoord te vinden op een duidelijk gestelde vraag.

Waar geen vragen zijn, heb je je antwoord al. En hoevelen in jouw wereld stellen nooit nieuwe vragen, en vragen zich dan af waarom er niets verandert?

Vraag 2

De vraag is: hoe een grotere helderheid en onderscheidingsvermogen te ontwikkelen rond het dragen van je eigen emotionele lichaam en energie en daarin helder te blijven en niet, om zo te zeggen, de mantel of kleren van het emotionele lichaam van een ander aan te trekken en die van hen te dragen?

Antwoord

Geliefde vriend, stel je voor dat je in een groot orkest zit met vele violen, fluiten, hobo's, klarinetten en wat dies meer zij, waaruit het orkest bestaat. En het concert is nog niet begonnen en dus is iedereen zijn of haar instrument aan het stemmen. En terwijl jij daar zit (je bent een fluitspeler) plaats je het mondstuk in het instrument, en terwijl je het naar je lippen brengt ben je een beetje nerveus, omdat, tenslotte, dit nieuw voor je is, je bent een groentje, om het zo maar te zeggen. En je lijkt afgeleid door het geluid van de hobo, het geluid van de klarinet, het slaan van de trommel, het gepiep van de snaren van de viool. Voor een moment ben je afgeleid. Welk geluid is mijn geluid? Hoe kan ik mijn eigen geluid horen als al die andere dingen om mij heen lawaai maken?

De virtuoos, om zo te zeggen, de meester van het instrument, leert zijn aandacht te richten op wat hij wil in plaats van op wat hij vreest en hem hindert. En wat je wilt doen is het geluid van je eigen fluit horen. Dus breng je je instrument naar je lippen en begin je erop te blazen, totdat je de juiste hoek hebt gevonden, zodat je kunt beginnen de noot te laten klinken.

Oh, dat is de toon die ik wil horen. Oeps, nu word ik weer afgeleid door de hobo. In plaats van te denken, hoe kan ik me losmaken van de hobo, focus je je alleen op wat je wilt horen. Je eigen fluit.

Oefen het blazen van de noot opnieuw. Door de aandacht te richten op wat je wilt, door de hoboïsten en de violisten en de rest niet langer de schuld te geven van het feit dat ze je afleiden. Concentreer je op wat jij wilt. Wat is de frequentie die je in je lichaam wilt voelen, wat zijn de gedachten die je wilt denken? Richt je aandacht op het voortbrengen van het momentum van het blazen van de noot die je in jezelf wilt horen. En terwijl je dat momentum opbouwt, begint het te klinken als de noot die wordt geslagen op een kristallen glas: hij klinkt helder, sprankelend door de lege ruimte waar niets hem in de weg staat. Dus zelfs als de hobo-speler en de violisten hun ding doen, ben je er zo in opgegaan, dat je al je aandacht en al je verlangen erop richt om je geen zorgen te maken over wat zij aan het doen zijn, of hoe hun klanken je misschien beïnvloeden – en als je het effect of de afleiding van de hobo voelt, richt je je weer op het creëren van het geluid dat je wilt. Of dat nu diep ademen betekent, of liefdevol glimlachen, of de gedachte: het is gebeurd en ik erken het. Je leert de aandacht van je geest te richten op wat je wilt voelen en ervaren, om het in jouw realiteit op te roepen. Dat is wat de kracht opbouwt.

En, zie je, dat is het antwoord op de vraag. Want als je eenmaal begint te stabiliseren – door je te concentreren op wat je wilt – raak je vertrouwd met de frequentie van de toon die je als fluitspeler aan het creëren bent. En hoe meer je vertrouwd raakt met die noot, hoe duidelijker het wordt welke noot dat niet is.

En op precies dezelfde manier, telkens als je denkt dat je energieën voelt en je niet zeker weet of die van jezelf zijn of van iemand anders, verleg je de aandacht van je denkkeest weg van die gedachte – die vraag is nutteloos. Breng hem terug tot de focus:

Wat maakt het uit wat ik nu voel of wat ik denk dat er aan de hand is. Wat wil ik? Oh, ik wil dat mijn lichaam ontspannen is. Ik wil liefdevol kijken naar de wereld die ik zie. Ik wens als een Christuswezen in vrouwelijke vorm rond te lopen. Ik wil gelukkig zijn. Nou, hoe zou dat voelen op dit moment? Ah.

Begin de scheppingskracht, die je altijd gebruikt, aan te wenden om anders te scheppen – door je aandacht niet langer te richten op de hoboïst, maar op het schitterende juweel dat je tot stand kunt brengen door je eigen noot te blazen. Versterk dat. Word het.

Als je naar een gymzaal zou gaan om een spier te trainen, en je gaat gewichtheffen, dan zou je jezelf niet toestaan om rond te kijken en je af te vragen wie welk gewicht tilt, en waarom ik dat gewicht daar niet kan tillen, en dat soort dingen. Je zou weten dat je daar alleen bent om je te concentreren op wat je aan het doen bent. Hoe beweeg je je spieren? Hoe hef je dat gewicht? Hoe voelt het vanbinnen? Want je weet dat als je afgeleid wordt, je jezelf pijn zou kunnen doen. Is dat niet waar?

Uh-huh.

Elke keer als je kiest om je te laten afleiden door wat anderen aan het doen zijn, door je aandacht weg te halen bij de noot die je wilt leren spelen, als dat gebeurt, stel dan de vraag:

Hoe zou het zijn om op dit moment perfect in vrede te zijn?

Hoe zou het zijn om de vleesgeworden Christus te zijn?

Hoe zou het zijn om vrij van angst te zijn?

Hoe zou het zijn om bevrijd te zijn van mijn verleden?

Door je te concentreren op jouw noot, ontdek je dat de enige keer dat je jezelf ooit schade berokkend hebt, is wanneer je je aandacht richt op het uitzoeken wat van iemand anders is en wat zij doen. Hoe meer je je aandacht concentreert op het blazen van de perfecte noot op je fluit, hoe meer alles om je heen begint weg te vallen. Dat heet geloof ik: waakzaamheid en discipline.

[Hilariteit.]

Laat me je een beeld geven.

Stel je voor dat je een Jood bent, de zoon van Joodse ouders, middenklasse tot lagere middenklasse, zoals je het zou kunnen noemen, in een cultureel tijdperk van grote turbulentie, grote angst en twijfel en strijd en conflict. Stel je voor dat je in een cirkel staat, je zou het een plein kunnen noemen, denk ik, in een oude stad genaamd Jeruzalem. En je ziet de hectiek om je heen, en plotseling realiseer je je dat het allemaal niets uitmaakt. Het enige dat telt is: wat wil ik? Ik had kunnen kiezen en zeggen: Ik wil een succesvolle koopman worden, of een succesvolle geldwisselaar, zoals iedereen. Maar in plaats daarvan besloot ik voor de kick te gaan en de onmogelijke vraag te stellen, de onwaarschijnlijke vraag, de ketterij, de ketterse vraag: hoe zou het zijn om de vleesgeworden Christus te zijn hier op deze plek? Ik heb mijn gedachten gefocust op de vraag wat ik echt wilde. En dat heeft de doorslag gegeven.

Ben jij dan bereid om je denkkeest te disciplineren, om hem terug te brengen naar de vraag:

Wat wil ik echt? Hoe zou het zijn om op dit moment, te midden van wat ik een krankzinnige situatie vind, zo uitzinnig te worden dat ik kies voor onbegrensdeheid en volmaakte vrede?

Elke soortgelijke gedachte is goed, zolang ze maar heel onbeperkt is.

Oké.

Kan dat je helpen in dit verband?

Ja-ja, heel erg.

Dus dan zullen we zien of je besluit om goed fluit te spelen. Geliefde vriend, doe dat maar, je hebt de grillen van de klarinet en de hobo en de trombone al verkend.

En vergeet de drum niet!

En de drum.

Vraag 3

Jeshua, hoe is het om de Christusvibratie in 3-D te leven?

Antwoord

Het is heel leuk. Het is het wonder der wonderen. Het is zo subliem en groots dat geen woorden het kunnen bevatten. Het is in de wereld zijn maar niet van de wereld. Het is vervuld te zijn van wijsheid en mededogen en liefde en kracht en vermogen, en tegelijkertijd te weten dat je letterlijk niets bent. Uit mezelf, doe ik niets. En velen hebben geprobeerd om van mij hun god te maken. En toch zei ik hen, kijk niet naar mij. Ik ben niet de maker en de doener. Ik ben de getuige van het grote Mysterie dat ik nu door me heen laat stromen. En elk zogenaamd wonder was ook een wonder voor mij. Het zorgde voor frisheid op elk moment, om midden op de dag een voet op de warme aarde te zetten en vol ontzag te zijn dat die ervaring kon ontstaan, dat ik door de ene voet voor de andere te zetten bij een put kon belanden en met een vrouw een gesprek kon hebben dat haar leven veranderde, dat de

heilige geest door mij heen kon spreken en ik me afvroeg hoe ik überhaupt bij die put terecht was gekomen. Het was niet mijn bedoeling. Het was alleen mijn bedoeling om in een staat van ontzag en verwondering te zijn en toe te laten.

Christus te zijn in de derde dimensie is een zeer unieke ervaring. Het duurt slechts een ogenblik, maar zo lang duurt het lichaam. Maar voor zolang het duurt, kan ik je dit zeggen: niets van wat je je kunt voorstellen of ooit kunt creëren, niets wat een denkkeest ooit heeft overdacht, kan de sublieme volheid en vervulling evenaren die het resultaat is van het stellen van de vraag die je hebt gesteld. Want elke vraag moet beantwoord worden. En het antwoord is altijd de beleving van de vervulling van de vraag. Ga dus door met het stellen van die vraag.

Er is er één die daarbij hoort voor mij, en dat is, als de Christusvibratie zijn in 3-D zo subliem is als jij zojuist hebt beschreven, dan moet het gezamenlijk creëren van Christus in 3-D een sensatie zijn. En ik vraag me af of dat ooit eerder is gebeurd in de 3-D geschiedenis die we kennen.

Het antwoord is nee. Het is nog nooit op dit niveau voorgekomen. Er zijn vele grootse beschavingen geweest, maar elke beschaving, hoe ver verwijderd ook en zelfs voorbij de beschaving die jij kent, zoals we eerder hebben gezegd, in vergelijking met sommige die hebben bestaan is de jouwe uiterst primitief. Maar in ieder van die beschavingen leefde de gedachte dat sommigen Christus konden zijn, maar niet iedereen. Ze hadden de opvatting dat er een hiërarchie moest zijn. Begrijp je dat?

Dus, de gedachte die doorbreekt of neerdaalt, is de gedachte aan een wereld waarin alle lichaamsgeesten de volheid van het Christus-bewustzijn manifesteren. De wederkomst, inderdaad. Nee, die heeft nog nooit plaatsgevonden, maar die komt.

Dus dat is één van de echte kansen die we hebben in Shanti Christo.

Het is niet slechts één van de kansen, het is de enige kans. Alles staat in dienst daarvan, of kan het dienen. Alles komt voort uit de vraag of er denkkeesten bereid zijn om die vraag samen met jou te stellen en zich in te zetten om het antwoord te ontvangen, dat wil zeggen: het antwoord te worden. Voor mijn twee centen, als ik centen had, zou ik zeggen dat er geen grootser avontuur is dan het gebied van de tijd. Helpt dat je bij je vraag?

Ja, bedankt.

Oh. Dan is het antwoord al onderweg.

Wat een avontuur. Ik voel me alsof ik ontwaak tijdens het gesprek dat we hebben.

Ah. Wonder der wonderen. Hmm.

Vraag 4

De vraag is opgekomen over het lidmaatschap van Shanti Christo, en er is opgemerkt dat het 'exclusief' was om tapes alleen voor leden beschikbaar te stellen. En de vraag is – wat is de vraag? – kan Shanti Christo een rol spelen in het openstellen en verstrekken van tapes aan

hen die niet in staat zijn om de middelen te verwerven om nu lid te worden? Wat is uw mening daarover?

Antwoord

Niet in staat om de middelen te verwezenlijken?! Geliefde vriend, je hebt de vraag goed gesteld want het geeft een algemene houding aan in het menselijk bewustzijn om de simpele waarheid te ontkennen van alles wat we in dit uur hebben gezegd: nooit is er ook maar één moment dat een ziel beperkt is; iedere ziel kiest ervoor om precies dat te verwezenlijken en te ervaren wat ze ervaart.

Niemand heeft een dollarbiljet in zijn zak, tenzij hij voor die ervaring heeft gekozen. Er is absoluut niemand zonder de macht om zich de middelen tot manifestatie te verschaffen als zij bereid zijn de verantwoordelijkheid te nemen voor hun miscreaties. Ze glimlachen en zeggen:

Nou, als ik dat gecreëerd heb, kan ik opnieuw beginnen.

Exclusiviteit is het interessantste woord in jouw taal. Luister goed. Wanneer iemand iets als exclusief beschouwt, heeft hij er letterlijk voor gekozen zich buiten dat wat hij als exclusief beschouwt te plaatsen. Het gaat niet om het ding op zich, of het nu een organisatie, een groep of een relatie is. Dat is niet wat exclusiviteit veroorzaakt. Waarneming creëert ervaring – altijd, altijd, altijd. En als iemand naar iets kijkt en het als exclusief beoordeelt, dan is er voor hem een mogelijkheid om te stoppen en te zien hoe hij letterlijk het gevoel van buitengesloten zijn heeft gecreëerd. Klinkt dat logisch voor je?

Vrije keuze wordt nooit weggenomen. Ik heb nooit iemand van mij buitengesloten, en toch hebben velen, velen, velen mijn werk, ook toen ik op deze aarde rondliep, als hoogst exclusief beoordeeld. Waarom heb je alleen die discipelen uitgekozen? Waarom zijn er meer vrouwen dan mannen? Ik heb hen niet gekozen. Zij kozen zichzelf. Hetzelfde is nu waar. Helpt dat je hierbij?

Ah-ha, ja.

Zo. Er bestaat een interessant fenomeen in jullie cultuur waar veel clubs worden opgericht. Mannen hebben clubs en sluiten vrouwen uit. Vrouwen hebben clubs en sluiten mannen uit. Blanken hebben clubs en sluiten zwarten uit. Zwarten hebben clubs en sluiten blanken uit, en roden, en alle anderen op de planeet. Toch zeg ik je dit: het enige dat telt is wat je werkelijk wilt. Als je kijkt naar iets dat in je samenleving gebeurt en je ziet het als een vorm van exclusiviteit, stop dan en kijk en controleer je eigen energie. Je voelt je ergens van uitgesloten en daarmee heb je voor jezelf de ervaring opgeroepen die de kwaliteit van exclusiviteit weerspiegelt. Er is iets waar je jezelf van uitsluit in je eigen bewustzijn. Misschien is het niet die club: die is een symbool van de energie die zich in jouw wezen aan het afspelen is. Daarom, als iemand zegt, dit is exclusief, dan stopt de wijze student, en herinnert zichzelf eraan dat wat hij beleeft, hij zelf heeft gecreëerd. En als je exclusiviteit ziet, dien je de duidelijke vraag te stellen: wat sluit ik zelf buiten? Hoe kan ik de energie van uitsluiting het zwijgen opleggen? Is dat duidelijk voor je?

Ja.

Nog meer vragen? [Pauze]

Dus voor ieder van jullie die deze woorden heeft gehoord, onthoud dat het een opstapje is. Begin te kijken naar elke dag en al je ervaringen, aangezien jij de letterlijke en enige schepper bent van je ervaring. En het kan alles zijn wat je wilt. God geeft er niet om. Zie je, God is er tevreden mee om jou te scheppen. Wat je doet met de macht die Hij je gegeven heeft is jouw zaak. Maar onderdeel van Gods schepping is om volledige vrijheid te geven aan zijn creaties. Het maakt God niet uit, want Hij weet dat je thuis zult komen, wanneer je daarvoor kiest. En je troon wacht op je: de troon van meesterschap over je creaties.

Dan beginnen we nu een vermenging te weven die een vibratie en frequentie door deze 'familie' zal scheppen. Hmm. Een familie die beperkt is omdat we anderen uitsluiten!

[Licht] Het is een open uitnodiging. En iedereen is vrij om mee te dansen, als ze waarachtig in zichzelf het verlangen hebben gehoord om te ontwaken.

Ten slotte dan, vandaag geef ik jullie mijn vrede – en niet zoals de wereld geeft, geef ik aan jullie. Waarom zou ik willen geven zoals de wereld geeft? Dat is toch het toppunt van krankzinnigheid. Want de wereld geeft alleen om weg te nemen. De wereld geeft alleen zodat je de wereld en zijn grootsheid erkent. Maar ik geef zoals mijn Vader ooit aan mij gaf: vrij, onvoorwaardelijk, als de overvloed van liefde.

Daarom, vrede zij met jullie, altijd, scheppers van hemelen en hellen, die op elk moment vrij zijn om opnieuw te kiezen. En omdat ik buiten de tijd ben, kan ik eeuwig wachten tot jij met mij kiest.

Amen